

Nitzavim נִצְבִים You are standing

Devarim/Deuteronomy 29:10-30:20

Devarim 29:10 “ All of you stand (נִצְבִים) today...

These are the important words that begin our parasha this week. The Hebrew word for “you are standing” – nitzavim (נִצְבִים), has the connotation of firmness and stability. It is not the typical word translated as stand (amad - עָמַד). Instead, nitzavim (נִצְבִים) speaks of the fortitude and courage that comes from a Torah knowledge that has been internalized. As the Israelites “stand” at the end of their journey to the Promised Land, they are much wiser than they were at the beginning of their journey. Moses is asking them to “stand”, reflect on how far they’ve come and on what they’ve learned along the way.

In like manner, those who remain “standing” at the end of time are in a position to look back over the entire span of history, as far back as the Garden of Eden. This final generation becomes a witness to the truth of Scripture. They will be able to testify of everything that was foretold in the Torah and the prophecies, including the loss of the Promised Land, the resultant exiles, the return of the land, and the restoration movement. There will be no doubt in their minds that shalom (peace) in the land of Israel will only come through the embracing of יהוה’s Covenant and His Torah.

Okay, let’s take a look at the first few verses of our Torah reading this week:

Devarim 29:10 “ All of you stand today before יהוה your Elohim: your leaders and your tribes and your elders and your officers, all the men of Israel, 11 “your little ones and your wives — also the stranger who is in your camp, from the one who cuts your wood to the one who draws your water — 12 “that you may enter into covenant with יהוה your Elohim, and into His oath, which יהוה your Elohim makes with you today, 13 “that He may establish you today as a people for Himself, and that He may be Elohim to you, just as He has spoken to you, and just as He has sworn to your fathers, to Abraham, Isaac, and Jacob. 14 “ I make this covenant and this oath, not with you alone, 15 “but with him who stands here with us todaybefore יהוה our Elohim, as well as with him who is not here with us today

Each individual member of the community will be involved in the ceremony of reestablishing His covenant. In fact, this covenant also includes those Israelites from the past, present and the future (29:13-14). Since יהוה is eternal, it makes perfect sense that He would enter into a covenant with all generations.

Nitzavim נִצְבִים Jullie staan

Devarim/Deuteronomy 29:10-30:20

Devarim 29:10 Ieder van jullie staat (נִצְבִים) vandaag...

Dit zijn de belangrijke woorden waarmee onze parasha deze week begint. Het Hebreeuwse woord voor “jullie staan” – nitzavim (נִצְבִים), heeft de bijbetekenis van stevigheid en stabiliteit. Het is niet het kenmerkende woord dat als staan wordt vertaald (amad - עָמַד). In plaats daarvan spreekt nitzavim (נִצְבִים) van vastberadenheid en moed die uit een Thorakennis komt die men zich eigen gemaakt heeft. Als de Israëlieten aan het eind “staan” van hun reis naar het Beloofde Land, zijn zij veel wijzer dan zij aan het begin van hun reis waren. Mozes vraagt hen te “staan”, overdenkend hoe ver zij zijn gekomen en wat zij ondertussen hebben geleerd.

Op gelijkaardige wijze, zij die “staande” blijven in de eindtijd zijn in staat om terug te kijken over de volledige spanwijdte van de geschiedenis, zover terug als de Tuin van Eden. Deze laatste generatie wordt een getuige van de waarheid van de Schrift. Zij zullen van alles dat in de Thora en de profetieën werd voorspeld kunnen getuigen, met inbegrip van het verlies van het Beloofde Land, de daaruit voortvloeiende ballingschappen, de terugkeer naar het land, en de herstelbeweging. Er zal bij hen geen twijfel zijn dat shalom (vrede) in het land Israël enkel zal komen door het omhelzen van יהוה’s Verbond en Zijn Thora.

O.k., laten we kijken naar de eerste verzen van onze Thoralezing van deze week:

Devarim 29:10 Jullie staan vandaag allen vóór יהוה uw Elohim: uw leiders en uw stammen en uw oudsten en uw ambtenaren, alle mannen van Israëel, 11 uw kinderen en uw vrouwen — ook de vreemdeling die in uw kamp is, vanaf degene die uw hout hakt tot degene die uw water put — 12 opdat u meegaat in het verbond met יהוה uw Elohim, en in Zijn eed, die יהוה uw Elohim vandaag met u doet, 13 opdat Hij u vandaag als een volk voor Zichzelf kan vestigen, en dat Hij Elohim voor u kan zijn, net zoals Hij tot u heeft gesproken, en precies zoals hij aan uw vaders, aan Abraham, Isaac, en Jacob heeft gezworen. 14 Ik sluit dit verbond en doe deze eed, niet alleen met jullie, 15 maar met hem die hier vandaag met ons vóór יהוה onze Elohim staat, evenals met hem die vandaag niet hier bij ons is

Elk individueel lid van de gemeenschap zal in de ceremonie van het herbevestigen van Zijn verbond worden betrokken. In feite heeft dit verbond ook betrekking op de Israëlieten uit het verleden, heden en de toekomst (29: 13-14). Aangezien יהוה eeuwig is, houdt het perfect steek dat Hij een verbond met alle generaties zou aangaan.

Now could there be any special significance to the “one who cuts your wood” and the “one who draws your water”? Do you think it’s any coincidence that our very first patriarch and the father of our faith is also one who “chopped wood” when he was commanded by יהוה to bring his most beloved son, Isaac, up on the mountain to be a burnt offering?

***Bereshith/Genesis 22:3** So Abraham rose early in the morning and saddled his donkey, and took two of his young men with him, and Isaac his son; and he split the wood for the burnt offering, and arose and went to the place of which Elohim had told him.*

Elijah the prophet is also associated with the one who “draws the water” as he challenged the prophets of Baal on top of Mount Carmel:

***1 Kings 18:33** And he put the wood in order, cut the bull in pieces, and laid it on the wood, and said, “Fill four waterpots with water, and pour it on the burnt sacrifice and on the wood.”*

Elijah is known as the one who will herald in the Messianic times:

***Malachi 4:5** Behold, I will send you Elijah the prophet before the coming of the great and dreadful day of יהוה .*

Therefore, it is pointed out by Jewish commentators that Abraham was the first Hebrew (he is also the father of our faith), and Elijah will be the last Hebrew who will be committed to world redemption before the coming of Messiah. We also note that Yeshua, the King of redemption, was associated with the wood of the tree that He carried and was nailed on to become the sacrifice. And His very first miracle was about “pouring the water”:

***John 2:2** Now both Yeshua and His disciples were invited to the wedding. 3 And when they ran out of wine, the mother of Yeshua said to Him, “They have no wine.” 4 Yeshua said to her, “Woman, what does your concern have to do with Me? My hour has not yet come.” 5 His mother said to the servants, “Whatever He says to you, do it.” 6 Now there were set there six waterpots of stone, according to the manner of purification of the Jews, containing twenty or thirty gallons apiece. 7 Yeshua said to them, “Fill the waterpots with water.” And they filled them up to the brim. 8 And He said to them, “Draw some out now, and take it to the master of the feast.” And they took it. 9 When the master of the feast had tasted the water that was madewine, and did not know where it came from (but the servants who had drawn the water knew), the master of the feast called the bridegroom.*

Nu, zou er een speciale betekenis zitten aan de “degene die uw hout hakt” en “degene die uw water put”? Denkt dat het een toeval is dat onze allereerste patriarch en de vader van ons geloof ook iemand is die “hout kapte” toen hij door יהוה werd opgedragen om zijn geliefdste zoon, Isaac, boven op de berg te brengen om een brandoffergave te zijn?

***Bereshith/Gen. 22:3** Dus stond Abraham vroeg in de ochtend op en zadelde zijn ezel, en nam twee van zijn jonge mannen met hem, en Isaac zijn zoon; en hij verdeelde het hout voor de brandoffergave, en stond op en ging naar de plaats waarvan Elohim hem had verteld.*

Elijah de profeet ook wordt geassocieerd met wie “het water putte” als hij bovenop de berg Carmel de profeten van Baal uitdaagde:

***1 Kon. 18:33** En hij schikte het hout, sneed de stier in stukken, en legde die op het hout, en zei: “Vul vier kannen met water, en giet die uit op de brandoffergave en op het hout.”*

Elijah is gekend als degene die in de Messiaanse tijden de aankondiging zal doen:

***Mal. 4:5** Zie, Ik u Elijah de profeet zenden vóór de komst van de grote en vreselijke dag van יהוה.*

Daarom wordt er door Joodse commentatoren op gewezen dat Abraham de eerste Hebreër was (hij is ook de vader van ons geloof), en Elijah zal de laatste Hebreër zijn die bij de wereldlosping betrokken zal zijn vóór de komst van Messiah. Wij merken ook op dat Yeshua, de Koning van lospoking, met het hout van de boom werd geassocieerd die Hij droeg waarop Hij en genageld werd om het offer te worden. En Zijn allereerste mirakel betrof het “het water uitgieten”:

***Joh. 2:2** Nu waren zowel Yeshua als Zijn discipelen uitgenodigd bij het huwelijk. 3 En toen zij tekort aan wijn kregen, zei de moeder van Yeshua tot Hem: “Zij hebben geen wijn.” 4 Yeshua zei tot haar: “Vrouw, wat heeft uw zorg met Mij te maken? Mijn uur is nog niet gekomen.” 5 Zijn moeder zei tot de dienaars: “Wat Hij u ook zegt, doet het.” 6 Nu waren daar zes watervaten van steen gezet, volgens de Joodse wijze van reiniging, die per stuk 75 of 113 liter inhielden. 7 Yeshua zei tot hen: “Vult de watervaten met water.” En zij vulden hen tot de rand. 8 En Hij zei tot hen: “Schep er nu wat uit, en breng het naar de meester van het feest.” En zij deden het. 9 Toen de meester van het feest het water had geproefd dat tot wijn gemaakt was en niet wist waar het vandaan kwam (maar de dienaars die het water hadden geschept wisten het), riep de meester van het feest de bruidegom.*

Isn't it interesting that it was the servants who had drawn the water (v. 9) who knew where the wine had come from. Did they make the connection with a prophecy about another banquet and fine, aged wine?

Isaiah 25:6 *And in this mountain יהוה of hosts will make for all people A feast of choice pieces, A banquet of aged wine, Of fat things full of marrow, the best of meats and the finest of wines. 7 And He will destroy on this mountain the surface of the covering cast over all people, And the veil that is spread over all nations. 8 He will swallow up death forever; and Adonai יהוה will wipe away tears from all faces; The rebuke of His people He will take away from all the earth; For יהוה has spoken. 9 And it will be said in that day: “Behold, this is our Elohim; We have waited for Him, and He will save us. This is יהוה ; We have waited for Him; We will be glad and rejoice in His salvation (Yeshua).”*

Let's continue on in the parasha:

Devarim 29:16 *(for you know that we dwelt in the land of Egypt and that we came through the nations which you passed by, 17 and you saw their abominations and their idols which were among them — wood and stone and silver and gold); 18 “so that there may not be among you man or woman or family or tribe, whose heart turns away today from יהוה our Elohim, to go and serve the gods of these nations, and that there may not be among you a root bearing bitterness or wormwood; 19 “and so it may not happen, when he hears the words of this curse, that he blesses himself in his heart, saying, ‘I shall have peace, even though I follow the dictates of my heart’ — as though the drunkard could be included with the sober.*

It is remarkable that after 40 years in the desert, verse 18 alludes to the possibility that there may be individuals among the Israelites who are dealing with bitterness, or consider themselves apart from the group. We have evidence that this is in fact true when we read of the story of Achan (Joshua 7:1) who just a few weeks later would violate the instructions of battle. Not only did Achan lose his life as a result, but the lives of many others were lost in the battle at Ai.

This individual of verse 19 has heard the words of the curse, the consequences for not obeying the Torah, and he is not intimidated. He begins to rationalize his own position. Our English translation indicates that he “blesses himself”. This is a very rare form of the familiar Hebrew verb, barak (to bless - בָּרַךְ). Isn't it odd that in the midst of the promises for the blessings for obedience, this individual chooses to “bless himself”?!! Rabbi Yaakov Bieler points out that in this

Is het niet interessant dat het de dienaars waren die het water hadden geschept (v. 9) die wisten vanwaar de wijn was gekomen. Legden zij het verband met een profetie over een ander banket en fijne, oude wijn?

Jes. 25:6 *En op deze berg zal יהוה der heerscharen voor alle mensen een feest van uitgekozen stukken, een banket van oude wijn maken, van vette dingen vol merg, van het beste vlees en de fijnste wijnen. 7 En Hij zal op deze berg het oppervlak van de bedekking over alle mensen vernietigen, en de sluier die over alle naties is uitgespreid. 8 Hij zal de dood voor altijd opslokken, en Adonai יהוה zal tranen van alle gezichten afvegen; de berisping van Zijn volk zal Hij van heel de aarde wegnemen; Want יהוה heeft gesproken. 9 En in die dag zal worden gezegd: “Zie, dit is onze Elohim; Wij hebben op Hem gewacht, en Hij zal ons redden. Dit is יהוה; Wij hebben op Hem gewacht; Wij zullen blij zijn en zullen ons in Zijn redding (Yeshua) verheugen.”*

Laten we verder gaan in de parasha:

Devarim 29:16 *(want u weet dat wij in het land Egypte verbleven hebben en dat wij door de naties kwamen waaraan u voorbij ging, 17 en u zag hun gruwelen en hun afgoden die onder hen waren — hout en steen en zilver en goud); 18 zodat er onder u geen man of vrouw of familie of stam kan zijn, van wier hart zich vandaag van יהוה onze Elohim afkeert, om te gaan en de goden van deze naties te dienen, en opdat er onder u geen wortel dragende bitterheid of alsem kan zijn; 19 en zo het niet kan gebeuren, wanneer hij de woorden van deze vloek hoort, dat hij zich in zijn hart zegent, zeggend: “Ik zal vrede hebben, alhoewel ik de dictaten van mijn hart volg” — alsof de dronkaard met de nuchtere zou kunnen samengaan.*

Het is opmerkelijk dat na 40 jaar in de woestijn, vers 18 op de mogelijkheid zinspeelt dat er individuen onder de Israëlieten kunnen zijn die met bitterheid af te rekenen hebben, of zichzelf apart van de groep beschouwen. Wij hebben bewijsmateriaal dat dit in feite waar is, wanneer wij van het verhaal van Achan (Joshua 7:1) lezen die nog maar een paar weken later de instructies van de veldslag zou overtreden. Niet alleen verloor Achan dientengevolge zijn leven, maar de levens van vele anderen ging verloren in de slag bij Ai.

Dit individu van vers 19 heeft de woorden van de vloek gehoord, de gevolgen voor het niet gehoorzamen van de Thora, en hij heeft nog geen schrik gekregen. Hij begint zijn eigen positie te beredeneren. Onze vertaling wijst erop dat hij “zichzelf zegent”. Dit is een zeer zeldzame vorm van het gebruikelijke Hebreeuwse werkwoord, barak (zegenen - בָּרַךְ). Is het niet raar dat te midden van de beloften voor de zegeningen voor gehoorzaamheid, dit individu verkiest “zichzelf te zegenen”?!! De rabbijn Yaakov Bieler wijst erop dat de Thora

Hebrew word the Torah has “perfectly captured the mindset of a resolute and unrepentant sinner upon being confronted with the dire consequences that are threatened to result from his sins. Not only does s/he deny that any harm will come to him/her as a result of continuing transgression; s/he determines that the Covenant will ultimately prove to be beneficial to his/her situation.”

Others suggest that this individual bases his confidence in managing to live both a blessed and sinful life simultaneously, upon a statistical calculation. This person believes that because he is a part of the larger community who adheres to the Torah that he also will be able to reap the benefits as well. Was not יהוה willing to spare Sodom and Gomorrah as long as even ten righteous individuals could be found there? Then it just seems reasonable to assume that evil will not come upon a group whose majority is striving to serve the Almighty with all their heart.

So does יהוה only deal with collective Israel, allowing individuals to slip between the cracks? The famous sage Ramban teaches that when the people as a whole were asked to acknowledge their acceptance of the Covenant, this scheming person remained silent, thereby thinking that he had successfully excluded himself from making the commitment and potentially suffering any consequences. But it is precisely this type of situation to which Devarim 29:29 refers:

Devarim 29:29 “The secret things belong to יהוה our Elohim, but those things which are revealed belong to us and to our children forever, that we may do all the words of this Torah.”

So in the case of the individual who outwardly appeared to be a follower of the Torah, but inwardly he was filled with bitterness, stubbornness, and a lack of the fear of Yah, the above verse may indicate that those secret things of the heart will be judged by the heavenly Judge. A verse in Malachi supports this thought:

Malachi 2:2 If you will not hear, And if you will not take it to heart, To give glory to My name,” Says יהוה of hosts, “I will send a curse upon you, And I will curse your blessings. Yes, I have cursed them already, because you do not take it to heart.”

The idea of what is in your heart is very important to Yeshua:

Matthew 5:8 Blessed are the pure in heart, For they shall see Yah.

Matthew 5:28 “But I say to you that whoever looks at a woman to lust for her has already committed adultery with her in his heart.”

in dit Hebreeuwse woord “volkomen de denkrichting verwoord heeft van een resolute en onberouwelijk zondaar die geconfronteerd wordt met de ontzettende gevolgen die dreigen om uit zijn zonden voort te vloeien. Niet alleen ontkent hij/zij dat om het even welk kwaad aan hem/haar als resultaat van voortdurende overtreding zal komen; hij/zij bepaalt dat het Verbond uiteindelijk zal aantonen voor zijn/haar situatie voordelig te zijn.”

Anderen suggereren dat dit individu zijn vertrouwen baseert op het organiseren van het leven om gelijktijdig zowel heilig als zondig te leven, op een statistische berekening. Deze persoon gelooft dat omdat hij een deel van de grotere gemeenschap is die de Thora aanhangt dat hij ook in staat zal zijn de voordelen te kunnen oogsten. Was יהוה niet bereid om Sodom en Gomorrah te sparen zolang er daar maar tien rechtvaardige individuen konden worden gevonden? Dan lijkt het maar redelijk om te veronderstellen dat het kwaad niet op een groep zal komen waarvan de meerderheid ernaar streeft om de Almachtige met heel hun hart te dienen.

Behandelt יהוה dus slechts collectief Israël, individuen toestaand om er tussenuit te komen? De beroemde wijze Ramban leert dat toen het volk als geheel werd gevraagd om hun goedkeuring aan het Verbond te geven, deze plannenmaker zich stil hield, daardoor denkend dat hij met succes zichzelf van het aangaan van de verbintenis had uitgesloten en potentieel onder eender welk gevolg te lijden. Maar het is net dit type van situatie waarnaar Devarim 29:29 verwijst:

Devarim 29:29 De verborgen dingen behoren aan יהוה onze Elohim, maar die dingen die geopenbaard zijn behoren aan ons en onze kinderen voor altijd, opdat wij alle woorden van deze Thora kunnen doen.

Dus in het geval van het individu dat ogenschijnlijk een aanhanger van Thora was, maar innerlijk was hij gevuld met bitterheid, koppigheid, en een gebrek aan de vrees voor Yah, kan het bovengenoemde vers erop wijzen dat die geheime dingen van het hart door de hemelse Rechter zullen worden beoordeeld. Een vers in Maleachi ondersteunt deze gedachte:

Mal. 2:2 Als u niet zult horen, en als u het niet aan ter harte zult nemen, om glorie aan Mijn naam te geven, zegt יהוה der heerscharen, zal Ik een vloek op u zenden, en Ik zal uw zegeningen vervloeken. Ja, Ik heb ze reeds vervloekt, omdat u het niet ter harte neemt.

Het denkbeeld van wat in uw hart is, is voor Yeshua zeer belangrijk:

Mat. 5:8 Gezegend zijn de zuiveren van hart, want zij zullen Yah zien

Mat.5:28 Maar ik zeg tot u dat wie een vrouw bekijkt om haar te begeren reeds overspel met haar in zijn hart heeft begaan.

The Word of the Almighty is the best way for us to judge our own hearts:

Hebrews 4:12 *For the word of Elohim is living and powerful, and sharper than any twoedged sword, piercing even to the division of soul and spirit, and of joints and marrow, and is a discerner of the thoughts and intents of the heart. 13 And there is no creature hidden from His sight, but all things are naked and open to the eyes of Him to whom we must give account.*

The book of Romans tells us when the secrets of the heart will be finally judged:

Romans 2:5 *But in accordance with your hardness and your impenitent heart you are treasuring up for yourself wrath in the day of wrath and revelation of the righteous judgment of Elohim,*

Let's change directions slightly. The Torah portion that we are reading this week, Nitzavim (נִצַּבִּים), is always read on the Shabbat before Yom Teruah (Feast of Trumpets, Rosh HaShanah) when our thoughts should be directed towards repentance or teshuvah (תְּשׁוּבָה). The root of teshuvah is shuv (שׁוּב) meaning to “return” or “restore”. Shuv (שׁוּב) is the topic of Devarim 30:1-10 and is found in one form or another seven times (underlined). Also notice the numerous references to the “heart”:

Devarim 30:1 *“Now it shall come to pass, when all these things come upon you, the blessing and the curse which I have set before you, and you bring them back to your heart among all the nations where יהוה your Elohim drives you, 2 “and you return to יהוה your Elohim and obey (shema) His voice, according to all that I command you today, you and your children, with all your heart and with all your soul, 3 “that יהוה your Elohim will bring you back from captivity, and have compassion on you, and gather (קָבַץ) you again from all the nations where יהוה your Elohim has scattered you. 4 “If any of you are driven out to the farthest parts under heaven, from there יהוה your Elohim will gather (קָבַץ) you, and from there He will bring you. 5 “Then יהוה your Elohim will bring you to the land which your fathers possessed, and you shall possess it. He will prosper you and multiply you more than your fathers. 6 “And יהוה your Elohim will circumcise your heart and the heart of your descendants, to love יהוה your Elohim with all your heart and with all your soul, that you may live. 7 “Also יהוה your Elohim will put all these curses on your enemies and on those who hate you, who persecuted you. 8 “And you will again obey the voice of יהוה and do all His commandments which I command you today. 9 “ יהוה your Elohim will make you abound in all*

Het Woord van de Almachtige is voor ons de beste manier om onze eigen harten te beoordelen:

Hebr. 4:12 *Want het woord van Elohim is levend en krachtig, en scherper dan om het even welk tweesnijdend zwaard, dat zelfs de verdeling van ziel en geest, en van verbindingen en merg doordringt, en is een onderscheider van de gedachten en de bedoelingen van het hart. 13 En er is geen schepsel voor Zijn gezicht verborgen, maar alle dingen zijn naakt en open voor de ogen van Hem aan wie wij rekenschap moeten geven.*

Het boek Romeinen vertelt ons wanneer de geheimen van het hart uiteindelijk zullen geoordeeld worden:

Rom. 2:5 *Maar in overeenstemming met uw hardheid en uw onbekeerlijk hart verzamelt u voor uzelf toorn in de dag van toorn en openbaring van het rechtvaardig oordeel van Elohim,*

Laten we lichtjes van richting veranderen. Het Thoragedeelte dat wij deze week lezen, Nitzavim (נִצַּבִּים), wordt altijd op de Shabbat vóór Yom Teruah (Feest van Trompetten, Rosh HaShanah) gelezen, wanneer onze gedachten naar berouw or teshuvah (תְּשׁוּבָה) zouden moeten worden geleid. De wortel van teshuvah is shuv (שׁוּב) dat “terugkeren” of “herstellen” betekent. Shuv (שׁוּב) is het onderwerp van Devarim 30:1-10 en wordt zeven keer (onderstreepte) onder één of andere vorm gevonden. Merk ook de talrijke verwijzingen naar het “hart” op:

Devarim 30:1 *Nu zal het gebeuren, wanneer al deze dingen op u komen, de zegen en de vloek die ik vóór u heb gesteld, en u ze terugbrengt tot uw hart onder alle naties waar יהוה uw Elohim verdrijft, 2 en u tot יהוה uw Elohim terugkeert en Zijn stem gehoorzaamd (shema), volgens alles dat ik u vandaag beveel, u en uw kinderen, met heel uw hart en met heel uw ziel, 3 dat יהוה uw Elohim u zal terugbrengen van gevangenschap en medelijden met u zal hebben en u opnieuw zal verzamelen (קָבַץ) vanuit alle naties waarheen יהוה uw Elohim u verspreid heeft. 4 Als iemand van u naar de meest verste delen onder hemel wordt verdreven, van daar zal יהוה uw Elohim u verzamelen (קָבַץ), en van daar zal hij u terugbrengen. 5 Dan zal יהוה uw Elohim u naar het land brengen dat uw vaders bezaten, en u zult het bezitten. Hij zal u voorspoedig doen zijn en u meer dan uw vaders vermenigvuldigen. 6 En יהוה uw Elohim zal uw hart en het hart van uw nakomelingen besnijden, om van יהוה uw Elohim met heel uw hart en met heel uw ziel te houden, opdat u kunt leven. 7 Ook zal יהוה uw Elohim al deze vloeken op uw vijanden en op hen die u haten, die u vervolgden, brengen. 8 En u zult opnieuw de stem van יהוה gehoorzamen en al Zijn geboden doen die ik u vandaag beveel. 9 יהוה zal uw Elohim u overvloed geven van al het werk van uw hand, van de vrucht van uw*

the work of your hand, in the fruit of your body, in the increase of your live-stock, and in the produce of your land for good. For יהוה will again rejoice over you for good as He rejoiced over your fathers, 10 “if you obey the voice of יהוה your Elohim, to keep His commandments and His statutes which are written in this Book of the Torah, and if you turn to יהוה your Elohim with all your heart and with all your soul.

Now I'd like you to look at the very next verse by itself:

Devarim 30:11 “For this commandment which I command you today is not too mysterious for you, nor is it far off.

The question that jumps out at us...what commandment is He referring to? Ancient Hebrew commentators say that it is the commandment of teshuvah (repentance). We saw in the text of Devarim 30:1-10 (underlined phrases) the different forms this verbal root (shuv - שׁוּב) takes on – bring them back (to your heart), return (to obey), bring you back (from captivity), and turn (to יהוה). When the Torah repeats a word like this, it is pointing to its significance within the text. So in this context, what is the importance of “returning”?

Sin alienates us from the Almighty. We become distanced from His Presence. We must “return”. So here in our passage from Devarim 30, we read of both the physical and the spiritual dimension of “returning”. When we are ready to physically return to the land, it comes about because we have spiritually returned through the process of repentance! It points to a double homecoming! In fact, this order of events is neatly laid out for us in these Devarim verses:

1. Return (repent) to יהוה
2. Obey (shema) Torah
3. Brought out of captivity by being gathered together
4. Taken to the Promised Land

Where are we in this order of events? We are very familiar with the words of John the Immerser and Yeshua as they both taught the first necessary step of returning:

Matthew 3:1 In those days John the Immerser came preaching in the wilderness of Judea, 2 and saying, “Repent, for the kingdom of heaven is at hand!”

Matthew 4:17 From that time Yeshua began to preach and to say, “Repent, for the kingdom of heaven is at hand.”

The result of slavery to sin is death; but when we “repent” of our sins, it makes us a slave of the Almighty and leads to the second point...obedience (shema). Paul explains this in Romans:

lichaam, in de vermeerdering van uw veestapel, en in de opbrengst van uw land voor goed. Want יהוה zal zich opnieuw over u verheugen voor goed zoals Hij zich over uw vaders verheugde, 10 als u de stem van יהוה uw Elohim gehoorzaamt, om Zijn geboden en Zijn statuten te houden die in dit Boek van de Thora zijn geschreven, en als u zich naar יהוה uw Elohim met heel uw hart en met heel uw ziel keert.

Nu zou ik willen dat u alleen naar het hierop volgende vers kijkt:

Devarim 30:11 Want dit gebod dat ik u vandaag beveel is niet te geheimzinnig voor u, noch is het ver weg.

De vraag die op ons afkomt... naar welk gebod verwijst Hij? De oude Hebreeuwse commentators zeggen dat dit het gebod van teshuvah (berouw) is. Wij zagen in de tekst van Devarim 30:1-10 (onderstreepte uitdrukkingen) de verschillende vormen die deze werkwoordwortel (shuv - שׁוּב) aanneemt - breng hen terug (naar uw hart), terugkeren (om te gehoorzamen), u terugbrengen (vanuit gevangenschap), en keren (naar יהוה). Wanneer de Thora een woord als dit herhaalt, verwijst ze naar zijn betekenis binnen de tekst. Dus, in deze context, wat is het belang van “terugkeren”?

De zonde vervreemdt ons van de Almachtige. Wij raken verwijderd van Zijn Aanwezigheid. Wij moeten “terugkeren”. Dus hier, in onze passage van Devarim 30, lezen wij van zowel de fysieke als geestelijke dimensie van het “terugkeren”. Wanneer wij klaar zijn om fysiek naar het land terug te keren, gebeurt dat omdat wij geestelijk zijn teruggekeerd door het proces van berouw! Het verwijst naar een dubbele thuis-komst! In feite wordt in deze verzen Devarim deze volgorde van gebeurtenissen keurig voor ons opgesteld:

1. Terugkeer (spijt hebben) naar יהוה
2. Aan Thora gehoor geven (shema)
3. Uit gevangenschap gebracht met samengebracht te worden.
4. Naar het Beloofde Land meegenomen

Waar zijn wij in deze orde van gebeurtenissen? Wij zijn zeer vertrouwd met de woorden van Johannes de Doper en Yeshua zoals zij allebei de eerste noodzakelijke stap van het terugkeren onderwezen:

Mat. 3:1 In die dagen kwam Johannes de Doper predikend in de wildernis van Judea, 2 en zeggend: “Heb berouw, want het koninkrijk van de hemel is dichtbij!”

Mat. 4:17 Vanaf toen begon Yeshua te prediken en te zeggen: “Heb berouw, want het koninkrijk van de hemel is dichtbij.”

Het resultaat van slavernij aan zonde is dood; maar wanneer wij van onze zonden “spijt hebben”, maakt het ons tot een slaaf van de Almachtige en leidt ons tot het tweede punt... gehoorzaamheid (shema). Paulus verklaart dit in Romeinen:

Romans 6:16 *Do you not know that to whom you present yourselves slaves to obey, you are that one's slaves whom you obey, whether of sin leading to death, or of obedience leading to righteousness? 17 But Elohim be thanked that though you were slaves of sin, yet you obeyed from the heart that form of doctrine to which you were delivered. 18 And having been set free from sin, you became slaves of righteousness... But now having been set free from sin, and having become slaves of Elohim, you have your fruit to holiness, and the end, everlasting life. 23 For the wages of sin is death, but the gift of Elohim is eternal life in Messiah Yeshua our Adonai.*

From obedience, we go to the third point of being brought out of captivity. Did you even realize that you were a captive? Once we begin to obey the Torah, we realize that we are a captive to this world's system. Yeshua had a mission of gathering out of the world all of the tribes of the lost sheep of the house of Israel:

Matthew 15:24 *But He answered and said, "I was not sent except to the lost sheep of the house of Israel."*

Yeshua spoke prophetically as He told of His sheep all coming to the point of hearing (shema) His voice and "returning" to become one flock. We even see this idea in the Hebrew as the word for gathering (קָבַץ - Devarim 30:3-4) is the word from which we get the modern Hebrew word "kibbutz", meaning a tightly knit community much like the ones the first believers were a part of in Jerusalem after the resurrection. Even more amazing, we can find this concept in the prophetic blessings of Jacob over his children:

Bereshith/Genesis 49:1 *And Jacob called his sons and said, "Gather (אָסַף) together, that I may tell you what shall befall you in the days to come (בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים) : 2 "Gather (קָבַץ) together and hear, you sons of Jacob, And listen to Israel your father.*

- Verse 1 – gather - אָסַף – this is the Hebrew root of "Joseph"
- Verse 1 – last days - בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים – term used for "latter days" in several prophecies (Isaiah 2:2)
- Verse 2 – gather - קָבַץ – Hebrew root of "kibbutz"

These verses, which in context precede the blessings over the sons of Jacob, are also prophetic in foretelling the gathering together of "Joseph" in the "latter days" in "kibbutz-like" communities. When we take another look at Bereshith 49:1, it appears that the information regarding the "days to come", will not be revealed until we are "gathered together". We know this has already begun to happen!

Rom. 6:16 *Weet gij niet, dat aan wie gij uzelf stelt tot slaven ter gehoorzaamheid, gij slaven zijt van degene die gij gehoorzaamt, ofwel van de zonde leidend tot de dood, ofwel van de gehoorzaamheid leidend tot gerechtigheid? 17 maar Elohim zij gedankt die hoewel u slaven van zonde waart, maar u van harte die vorm van doctrine gehoorzaamde waaraan u werd geleverd. 18 en vrijgemaakt zijnde van zonde, werd u slaven van gerechtigheid... Maar nu vrijgemaakt zijnde van zonde, en slaven van Elohim geworden zijnde, hebt u uw vrucht tot heiligheid, en het einde, eeuwige leven. 23 Want de lonen van zonde is dood, maar de gift van Elohim is eeuwige leven in Messiah Yeshua onze Adonai.*

Van gehoorzaamheid gaan wij naar het derde punt van uit gevangenschap gebracht worden. Realiseerde zich u dat u een gevangene was? Zodra wij beginnen de Thora te gehoorzamen, realiseren wij ons dat wij een gevangene van het systeem van deze wereld zijn. Yeshua had een opdracht van alle stammen van de verloren schapen van het huis van Israël uit de wereld te verzamelen:

Mat. 15:24 *Maar Hij antwoordde en zei: "Ik werd niet gestuurd behalve naar de verloren schapen van het huis van Israël."*

Yeshua sprak profetisch als Hij van Zijn schapen vertelde die allen tot het punt van Zijn stem horen (shema) en "terugkeren" komen om één kudde te worden. Wij zien dit idee zelfs in het Hebreeuws zoals het woord voor verzamelen (קָבַץ - Devarim 30:3-4) dat het woord is waarvan wij het huidige Hebreeuwse woord "kibbutz" hebben, dat een stevig verbonden gemeenschap betekent, veelal zoals die waar de eerste gelovigen deel van uitmaakten in Jeruzalem na de verrijzenis. Misschien nog verbazender; wij kunnen dit concept vinden in de profetische zegen van Jacob over zijn kinderen:

Bereshith/Gen. 49:1 *En Jacob riep zijn zonen en zei: "Verzamelt (אָסַף) u samen, opdat ik u kan vertellen wat u in de komende dagen (בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים) zal overkomen: 2 Verzamelt (קָבַץ) u samen en hoor, gij zonen van Jacob, en luister naar Israël uw vader*

- Vers 1 - verzamelt - אָסַף - dit is de Hebreeuwse wortel van "Joseph"
- Vers 1 - komende dagen - בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים - term die in verscheidene profetieën (Jes. 2:2) voor "laatste dagen" wordt gebruikt
- Vers 2 - verzamelt - קָבַץ – Hebr. wortel van "kibbutz"

Deze verzen, die in de context de zegen over de zonen van Jacob voorafgaan, zijn ook profetisch in het voorspellen van het zich verzamelen van "Joseph" in de "laatste dagen" in "kibbutz-achtige" gemeenschappen. Wanneer anders naar Bereshith 49:1 kijken, lijkt het dat de informatie betreffende de "komende dagen" niet zal geopenbaard worden tot wij "samen" worden "verzameld". Wij weten dit reeds begonnen is te

Now we can understand the importance of Yeshua's mission to unify Israel into "one flock":

John 10:16 "And other sheep I have which are not of this fold; them also I must bring, and they will hear My voice; and there will be one flock and one shepherd.

The fourth point is about being taken to the Promised Land. This comes from Devarim 30:4:

Devarim 30:4 "If any of you are driven out to the farthest parts under heaven, from there יהיה your Elohim will gather you, and from there He will bring you.

The King James Version translates the end of the verse – "from there He will fetch you." This same Hebrew word (laqach - לקח) is also used of taking a bride; once we are gathered, that is what we will be to Him. As individuals, we can not fulfill the role of the bride of Messiah. We need to become that unified "one flock"!

Here's another question for you....do you think that what is spoken of in Devarim 30:4 is prophetic of the second coming of Yeshua and of what has been termed the "rap-ture" (occurring after the tribulation)? Let's see if it checks out with other verses in Scripture.

Matthew 24:29 " Immediately after the tribulation of those days the sun will be darkened, and the moon will not give its light; the stars will fall from heaven, and the powers of the heavens will be shaken. 30 "Then the sign of the Son of Man will appear in heaven, and then all the tribes of the earth will mourn, and they will see the Son of Man coming on the clouds of heaven with power and great glory. 31 "And He will send His angels with a great sound of a trumpet, and they will gather together His elect from the four winds, from one end of heaven to the other.

The elect are gathered "from one end of heaven to the other". This compares to Devarim 30:4 – where they are gathered "from the farthest parts under heaven". This does seem to be very similar to what we find in Thessalonians:

1 Thessalonians 4:15 For this we say to you by the word of Adonai, that we who are alive and remain until the coming of Adonai will by no means precede those who are asleep. 16 For Adonai Himself will descend from heaven with a shout, with the voice of an archangel, and with the trumpet of Elohim. And the dead in Messiah will rise first. 17 Then we who are alive and remain shall be caught up together with them in the clouds to meet Adonai in the air. And thus

gebeuren! Nu kunnen wij het belang van Yeshua's opdracht begrijpen om Israël in "één kudde" te verenigen:

Joh. 10:16 En andere schapen heb Ik die niet van deze kudde zijn; ook hen moet Ik brengen, en zij zullen Mijn stem horen; en er zal één kudde zijn en één herder.

Het vierde punt gaat over naar het Beloofde Land gebracht worden. Dit komt uit Devarim 30:4:

Devarim 30:4 Als iemand van u naar de meest verste delen onder hemel wordt verdreven, van daar zal יהיה uw Elohim u verzamelen, en van daar zal Hij u brengen.

De KJV vertaalt het eind van het vers – "van daar zal Hij u (af)halen (SV vertaalt: nemen)." Dit zelfde Hebr. woord (laqach - לקח) wordt ook gebruikt van het nemen van een bruid; dat is wat wij voor Hem zullen zijn zodra wij verzameld zijn. Als individuen, kunnen wij de rol van de bruid van Messiah niet vervullen. Wij moeten die verenigde "ene kudde" worden!

Hier is nog een vraag voor u... denkt u dat waarvan in Devarim 30:4 wordt gesproken profetisch is m.b.t. de tweede komst van Yeshua en dat als de "wegvoering/opname" (plaatsvindend na de verdrukking) werd omschreven? Laten we zien of het met andere verzen in de Schrift klopt.

Mat. 24:29 Onmiddellijk na de beproeving van die dagen zal de zon worden verdonkerd, en de maan zal zijn licht niet geven; de sterren zullen van hemel vallen, en de machten van de hemel zullen worden geschud. 30 Dan zal het teken van de Zoon van de Mensen in hemel verschijnen, en dan zullen alle stammen van de aarde rouwen, en zij zullen de Zoon van de Mensen zien, komend op de wolken van de hemel met macht en grote glorie. 31 En Hij zal Zijn engelen zenden met een groot geluid van een trompet, en zij zullen Zijn uitverkorenen samen verzamelen vanaf de vier windstreken, vanaf één eind van de hemel tot het andere.

De uitverkorenen worden verzameld "van één eind van de hemel tot het andere". Dit laat zich vergelijken met Devarim 30:4 - waar zij "vanaf de verste delen onder de hemel" worden verzameld. Dit lijkt zeer te lijken op wat wij in Thessalonicenzen vinden:

1 Tess. 4:15 Want dit zeggen wij tot u door het woord van Adonai, dat wij die in leven zijn en blijven tot de komst van Adonai in geen geval hen zullen voorafgaan die ter ruste zijn. 16 Want Adonai Zelf zal vanuit de hemel dalen met een schreeuw, met de stem van een aartsengel, en met de trompet van Elohim. En de doden in Messiah zullen eerst opstaan. 17 Dan zullen wij die in leven zijn en (over)blijven samen met hen in de wolken worden opgevangen om Adonai in de lucht te

we shall always be with Adonai. 18 Therefore comfort one another with these words.

It seems that the return of Yeshua, the rapture, and the resurrection of the dead in Messiah are all linked with the return of Israel to her land and all of this has been predicted in this prophetic book of Devarim! The ekklesia, or what has wrongly been translated as “the church” refers to the assembly of Israel to which the believers have been grafted into. The return of the Jews to their land, which began in 1948, will be concluded with the supernatural gathering of all of the lost tribes. This ushers in the Messianic age, the 7th millennium. We get a glimpse of that time period every week when we keep Shabbat. Yeshua is Adonai of the Sabbath!

***Romans 16:25** Now to Him who is able to establish you according to my gospel and the preaching of Yeshua the Messiah, according to the revelation of the mystery kept secret since the world began 26 but now has been made manifest, and by the prophetic Scriptures has been made known to all nations, according to the commandment of the everlasting Elohim, for obedience to the faith — 27 to Yah, alone wise, be glory through Yeshua the Messiah forever. Amen.*

Here is more information on that mystery:

***Ephesians 1:9** having made known to us the mystery of His will, according to His good pleasure which He purposed in Himself, 10 that in the dispensation of the fullness of the times He might gather together in one all things in Messiah, both which are in heaven and which are on earth — in Him. 11 In Him also we have obtained an inheritance, being predestined according to the purpose of Him who works all things according to the counsel of His will,*

The truth be known, there is much that we still do not understand concerning the regathering process. There were Jews in the 1st century who missed the coming of the Messiah because of their preconceived ideas of how that event would transpire. We run that same risk if we do not allow ourselves to be flexible to the receiving of new information as revealed through the Scriptures. We know that we will be told everything we need to know when we need to know it:

***Amos 3:7** Surely Adonai יהוה does nothing, unless He reveals His secret to His servants the prophets.*

Let's take another look at the “circumcision of the heart” as found in Devarim 30:6:

***Devarim 30:6** “And יהוה your Elohim will circumcise your heart and the heart of your descendants,*

ontmoeten. En zo zullen wij altijd bij Adonai zijn. 18 Bemoedig daarom elkaar met deze woorden.

Het lijkt dat de terugkeer van Yeshua, de wegvoering, en de verrijzenis van de doden in Messiah allemaal met de terugkeer van Israël naar haar land verbonden zijn en dit alles werd in dit profetisch boek Devarim voorspeld! De ekklesia, of wat verkeerdelijk als “kerk” werd vertaald, verwijst naar de vergadering van Israël waaraan de gelovigen werden ingeënt. De terugkeer van de Joden naar hun land, dat in 1948 begon, zal worden besloten met het bovennatuurlijk verzamelen van alle verloren stammen. Dit luidt het Messiaanse tijdperk in, het 7de millennium. Wij krijgen een glimp van die tijdsperiode elke week wanneer wij Shabbat houden. Yeshua is Adonai van de Sabbath!

***Rom. 16:25** Nu aan Hem die u vastheid kan geven volgens mijn evangelie en het prediken van Yeshua Messiah, volgens de openbaring van het geheim gehouden mysterie sinds de wereld begon 26 maar nu openbaar werd gemaakt, en door de profetische Geschriften aan alle naties werd bekendgemaakt, volgens het gebod van de eeuwige Elohim, voor gehoorzaamheid aan het geloof — 27 aan Yah, alleen wijs, zij voor altijd glorie door Yeshua Messiah. Amen.*

Hier volgt meer informatie over dat mysterie:

***Ef. 1:9** het geheim van Zijn wil aan ons bekend gemaakt hebbend, volgens Zijn wel gevallen dat Hij in Zich tot doel stelde, 10 dat in de toediening van de volheid van de tijden Hij in één alle dingen samen zou kunnen verzamelen in Messiah, zowel die in hemel zijn als die op aarde zijn — in Hem. 11 In Hem ook hebben wij een erfenis verkregen, zijnde voorbestemd volgens het doel van Hem die alle dingen werkt volgens het advies van Zijn wil,*

De waarheid gekend zijnde, is er veel dat wij betreffende het herverzamel proces nog niet begrijpen. Er waren in de 1ste eeuw Joden die de komst van Messiah misten wegens hun vooroordelen van hoe die gebeurtenis zich zou voordoen. Wij lopen datzelfde risico als wij ons niet toestaan om flexibel te zijn m.b.t. het ontvangen van nieuwe informatie zoals door de Schrift geopenbaard. Wij weten dat ons alles zal worden verteld wat wij moeten kennen wanneer wij het moeten kennen:

***Amos 3:7** Zeker, Adonai יהוה doet niets tenzij Hij Zijn geheim aan Zijn dienaars de profeten openbaart.*

Laten we nog eens naar de “besnijdenis van het hart” kijken zoals dat in Devarim 30:6 wordt gevonden:

***Devarim 30:6** En יהוה uw Elohim zal uw hart en hart van uw nakomelingen, besnijden om van*

to love יהוה your Elohim with all your heart and with all your soul, that you may live.

In the above verse, Elohim is the one who will “circumcise your heart”. Compare this with what was said earlier in Devarim:

Devarim 10:16 “Therefore circumcise the foreskin of your heart, and be stiff-necked no longer.

In Devarim 10, the people are told to circumcise their own hearts; later as they return (shuv - שׁוּב) to יהוה their Elohim, they are told that He will be the one to circumcise their hearts. יהוה asks us to cut away anything of the world that keeps us from wholehearted devotion to Him. This has already been accomplished to a certain extent. Once, when we came into a relationship with Yeshua; then more cutting occurred when we discovered that loving Him meant keeping His Torah. The circumcision continues, however, for our hearts need to be prepared for properly loving Him once we arrive in the Promised Land. At the point of final redemption of a unified Israel, He will complete the circumcision. We can only pray that we will be privileged to see these latter stages of our redemption. Then we will witness the completion of the New Covenant as spoken of in Ezeziel and Jeremiah:

Ezeziel 36:26 “I will give you a new heart and put a new spirit within you; I will take the heart of stone out of your flesh and give you a heart of flesh. 27 “I will put My Spirit within you and cause you to walk in My statutes, and you will keep My judgments and do them. 28 “Then you shall dwell in the land that I gave to your fathers; you shall be My people, and I will be your Elohim.

Jeremiah 31:33 “But this is the covenant that I will make with the house of Israel after those days, says יהוה: I will put My Torah in their minds, and write it on their hearts; and I will be their Elohim, and they shall be My people. 34 “No more shall every man teach his neighbor, and every man his brother, saying, ‘Know יהוה’, for they all shall know Me, from the least of them to the greatest of them, says יהוה. For I will forgive their iniquity, and their sin I will remember no more.”

I’d like to close with some comments on the following verses:

Devarim 30:11 “For this commandment which I command you today is not too mysterious for you, nor is it far off. 12 “It is not in heaven, that you should say, ‘Who will ascend into heaven for us and bring it to us, that we may hear it and do it?’ 13 “Nor is it beyond the sea, that you should say, ‘Who will go over the sea for us and bring it to us, that we may hear it

יהוה uw Elohim met heel uw hart en met heel uw ziel te houden, opdat u kunt leven.

In het bovenstaande vers, is Elohim degene die “uw hart besnijden” zal. Vergelijk dit met wat vroeger in Devarim werd gezegd:

Devarim 10:16 *Besnijd daarom de voorhuid van uw hart, en wees niet langer halsstarrig.*

In Devarim 10, wordt het volk gezegd om hun eigen harten te besnijden; later als zij terugkeren (shuv - שׁוּב) naar יהוה hun Elohim, worden hen gezegd dat Hij degene zal zijn om hun harten te besnijden. יהוה vraagt ons om alles van de wereld weg te snijden dat ons weerhoudt om Hem van ganser harte toegewijd te zijn. Dit is reeds in zekere mate verwezenlijkt. Eenmaal toen wij in een relatie met Yeshua kwamen; daarna vond meer wegsnijding plaats toen wij ontdekten dat van Hem houden Zijn Thora houden betekende. De besnijdenis gaat door, echter, want onze harten moeten worden voorbereid op behoorlijk van Hem houden van zodra wij in het Beloofde Land aankomen. Op het punt van uiteindelijke afkoping van een verenigd Israël, zal Hij de besnijdenis voltooien. Wij kunnen slechts bidden dat wij zullen worden bevoorrecht om deze laatstgenoemde stadia van onze afkoping te zien. Dan zullen wij getuigen zijn van de voltooiing van het Nieuwe Verbond zoals daarvan in Ezechiël en Jeremiah wordt gesproken:

Eze. 36:26 *Ik zal u een nieuw hart geven en een nieuwe geest in u brengen; Ik zal het hart van steen uit uw vlees nemen en u een hart van vlees geven. 27 Ik zal Mijn Geest in u brengen en maken dat u in Mijn statuten wandelt, en u zult Mijn oordelen houden en ze doen. 28 Dan zult u in het land verblijven dat Ik aan uw vaders gaf; u zult Mijn volk zijn, en Ik zal uw Elohim zijn.*

Jer. 31:33 *Maar dit is het verbond dat Ik met het huis van Israël na die dagen zal maken, zegt יהוה: Ik zal Mijn Thora in hun gedachten brengen en ze op hun harten schrijven; en Ik zal hun Elohim zijn, en zij zullen Mijn volk zijn. 34 Niet langer zal elkeen zijn buur onderwijzen, en elkeen zijn broeder, zeggend: “Kent יהוה, want zij allen zullen Mij kennen, van de geringste van hen tot de grootste van hen, zegt יהוה. Want Ik zal hun ongerechtigheid vergeven, en hun zonde zal Ik niet meer herinneren.*

Ik zou willen afsluiten met enkele commentaren op de volgende verzen:

Devarim 30:11 *Want dit gebod dat ik u vandaag beveel is niet te geheimzinnig voor u, noch is het ver weg. 12 Het is niet in de hemel, opdat u zou moeten zeggen: “Wie zal voor ons opstijgen tot in de hemel en het ons brengen, zodat wij het kunnen horen en het doen?” 13 Noch is het voorbij de zee, opdat u zou moeten zeggen: “Wie zal voor ons over de zee gaan en het ons brengen, zodat*

and do it?’ 14 “But the word is very near you, in your mouth and in your heart, that you may do it.

These words are echoed in Romans where the commandment of Devarim 30 is connected with Yeshua. Remember earlier when we talked of how the ancient Hebrew commentators taught that the commandment of Devarim 30 was “repentance” (page 5)? Read how nicely the topic of repentance fits in as Paul weaves Yeshua into the verses taken from Devarim:

Romans 10:6 *But the righteousness of faith speaks in this way, “Do not say in your heart, ‘Who will ascend into heaven?’ “ (that is, to bring Messiah down from above) 7 or, “ ‘Who will descend into the abyss?’ “ (that is, to bring Messiah up from the dead). 8 But what does it say? “The word is near you, in your mouth and in your heart” (that is, the word of faith which we preach): 9 that if you confess with your mouth Adonai Yeshua and believe in your heart that Yah has raised Him from the dead, you will be saved. 10 For with the heart one believes unto righteousness, and with the mouth confession is made unto salvation.*

Yeshua is near all who confess with true repentance. For our beloved Jewish brethren, He is closer than they think. He is within reach. It is as simple as looking into their own houses. To illustrate this, I’ll close with an old Jewish folktale:

The tale is told about Reb Chaikel, a poor tailor from Lodz, who had the same recurring dreams. Each night his father would appear to him and tell him about a secret fortune. All Reb Chaikel had to do was travel to Vienna and go to the royal palace. Exactly fifty yards from the palace, his father said, was an old oak tree. Under that tree, his father told him, lays a great treasure. All Reb Chaikel had to do was dig under the tree, and all his financial problems would be solved.

At first, Reb Chaikel ignored the dreams, but they recurred night after night. And so, he decided to go to Vienna and seek his fortune.

He camped out near the palace and waited for an opportune time to begin digging for the fortune. At midnight on a moonless night, he stealthily crept up to the tree and began to dig. His shovel had not even had a chance to strike dirt when he felt a rough hand squeeze the back of his neck.

“Jew!” shouted the palace guard. “What on earth are you doing at midnight, fifty yards from the palace gates, shoveling dirt?”

wij het kunnen horen en het doen?” 14 Maar het woord is zeer dichtbij u, in uw mond en in uw hart, opdat u het kunt doen.

Deze woorden worden weergalmd in Romeinen waar het gebod van Devarim 30 aan Yeshua wordt verbonden. Herinner u hoe wij eerder spraken van hoe de oude Hebreeuwse commentatoren onderwezen dat het gebod van Devarim 30 “berouw” was? Lees hoe keurig het onderwerp van berouw inpast als Paulus in de uit Devarim genomen verzen Yeshua weeft:

Rom. 10:6 *Maar de rechtvaardigheid van geloof spreekt op deze wijze: “Zeg niet in uw hart, ‘Wie zal in de hemel opstijgen?’” (namelijk om Messiah van boven naar beneden te brengen) 7 of, “ ‘Wie zal afdalen in de afgrond?’” (namelijk om Messiah vanuit de doden omhoog te brengen). 8 Maar wat het zegt? “Het woord is dichtbij u, in uw mond en in uw hart” (namelijk het woord van geloof dat wij prediken): 9 dat als u met uw mond Adonai Yeshua bekennt en in uw hart gelooft dat Yah Hem vanuit de doden heeft opgewekt, u gered zal worden. 10 Want met hart gelooft men tot rechtvaardigheid, en met de mond wordt de beken-
tenis gedaan tot redding.*

Yeshua is dichtbij allen die met echt berouw beken. Voor onze geliefde Joodse broeders is Hij dichterbij dan zij denken. Hij is binnen bereik. Het is zo eenvoudig als in hun eigen huizen zien. Om dit te illustreren, zal ik met een oud Joods volksverhaal sluiten:

Het verhaal gaat over Reb Chaikel, een arme kleermaker van Lodz, die steeds weer dezelfde terugkerende dromen had. Elke nacht zou zijn vader aan hem verschijnen en over een geheim fortuin vertellen. Alles wat Reb Chaikel moest doen was reizen naar Wenen en naar het koninklijk paleis gaan. Precies 45 meter van het paleis, zei zijn vader, stond een oude eikenboom. Onder die boom, vertelde zijn vader hem, ligt een grote schat. Alles wat Reb Chaikel moest doen was onder de boom te graven, en al zijn financiële problemen zouden worden opgelost.

Eerst negeerde Reb Chaikel de dromen, maar zij kwamen nacht na nacht terug. En zo besloot hij om naar Wenen te gaan en zijn fortuin te zoeken.

Hij kampeerde buiten dichtbij het paleis en wachtte op een geschikte tijd om naar het fortuin te beginnen graven. Bij middernacht op een maanloze nacht, kroop hij stiekem naar de boom en begon te graven. Zijn schop had zelfs nog geen kans gehad om vuil te raken toen hij een ruwe handkneep vanachter in zijn hals voelde.

“Jood!” schreeuwde de paleiswacht. “Wat ter wereld bent u om middernacht aan het doen; op 45 meter van de paleispoorten vuil scheppen?”

Reb Chaikel had no choice but to tell the story of his dreams about the great fortune that lay beneath the oak tree that he was about to dig up. He even offered to split the booty if the guard would let him go. “You idiot!” laughed the guard. “Everyone has dreams. In fact, I myself dreamed that if I were to go to the city of Lodz in Poland and dig in the basement of some Jewish tailor named Chaikel, I, too, would find a fortune! Hah! Now get lost!”

Legend has it that Reb Chaikel returned to Lodz and, after a little digging in the basement of his own home, became a very wealthy man.

Yeshua is always more accessible than we may think!

Shabbat Shalom!
Ardelle

Reb Chaikel had geen andere keus dan het verhaal van zijn dromen te vertellen over het grote fortuin onder de eikenboom dat hij op het punt stond op te graven. Hij bood zelfs aan om de buit te verdelen als de wacht hem zou laten gaan. “Gij idioot!” lachte de wacht. “Iedereen heeft dromen. In feite, droomde ikzelf dat als ik naar de stad Lodz in Polen moest gaan en graven in de kelder van één of andere Joodse kleermaker Chaikel genoemd, ook ik zou een fortuin vinden! Hah! Nu loop naar de pomp!”

De legende beweert dat Reb Chaikel naar Lodz terugkeerde en na wat graven in de kelder van zijn eigen huis een zeer rijke mens werd.

Yeshua is altijd meer toegankelijk dan wij kunnen denken!

Shabbat Shalom!
Ardelle